

sesberettigede ret til på hensigtsmæssig måde at fjerne fra sin grund og er ikke pligtig at yde erstatning, såfremt dyret derved kommer til skade eller omkommer«.

Den vigtigste indvending mod de regler om katte, der gælder i dag, er, at de ikke forholder sig til kattens status som levende væsen med de rettigheder, der bør tilkomme den i overensstemmelse med dens evolutionært betingede bevidsthedsniveau. Den gældende dyreværnslov indeholder ikke regler, der specielt tager hensyn til og værner om kattens velfærd. Justitsministeriet har for nylig sendt et udkast til bekendtgørelse om private dyrehold til høring, men selv om det er sket efter offentliggørelsen af ministeriets handlingsplan i 2002 om dyrevelfærd, er der ikke i høringsforslaget regler om kattes særlige velfærdsproblemer. Det er, som om lovgivningen helt op i nutiden har betragtet dyr udelukkende som en økonomisk ressource og ikke betonet dyrenes velfærd. Dyreværnsloven tager det heller ikke så nøje, at hver dyreart er forskellig og skal ansues hver for sig.

Men katten er et specielt dyr med dens meget store udbredelse, dens nære tilknytning til mennesker og menneskers bolig samt dens særegne kendetegn og adfærd. Samtidig accepterer vi kattens behov for frihed. Det afspejles f.eks. i vores kulturelle holdning til katten og på den måde, katten nævnes i litteraturen. Som eksempel kan nævnes Piet Heins »Gruk af Kumbel Kumbell« fra 1941, hvor katten besvarer spørgsmålet »Lille mis, lille mis, lille mis på vejen, hvis er du? hvis er du?« med svaret: »Jeg er sgu min egen«.

I en kommende lovgivning bør hensynet til kattens velfærd frem i første række, og eventuelle miljømæssige nabohensyn eller andre hensyn bør kunne tilgodeses uden krænkelse af kattens velfærd.

Det bør indarbejdes, at der findes forsvarlige og humane alternativer til indfangning og aflivning af katte. Aflivning af en kat, hvis den krænker

en grundejers territorium, bør ikke være den første handling, lovgivningen anbefaler, men bør kun være en nødløsning, der så vidt muligt bør undgås. Så længe loven ikke giver katten de samme rettigheder som hunden, er kattene udsat for mange ubehagelige farer, når de færdes i det fri. Det kan heller ikke bortforklares, at ikke alle mennesker holder af katte, og netop derfor er der behov for lovmæssig beskyttelse af dyrets velfærd.

Der er efter Dansk Folkepartis opfattelse ingen tvivl om, at der vil være store fordele ved at samle regler om katten og kattens velfærd, sundhed, pleje m.v. i sammenhængende regler i en kattelov samt i deraf afledte administrative forskrifter og vejledninger. Det foreslås derfor at forberede forslag til en lovgivning om katte samt forberede de nødvendige administrative forskrifter med det formål, at der med virkning fra 1. januar 2007 eller snarest derefter indføres sammenhængende, overskuelige og tidssvarende regler til beskyttelse af kattens velfærd.

Det er naturligvis muligt at udforme et kommende regelsæt på flere forskellige måder. Forslagsstillerne vil finde det nyttigt, at man både under udvalgsarbejdet og efterfølgende ved det lovforberedende arbejde inddrager følgende emner i overvejelserne:

Generel formålsangivelse

1. Der bør i en lov om katte være indeholdt en generel formålsangivelse med understregning af kattens velfærd og menneskets ansvar herfor. Den bør supplere de helt generelle bestemmelser i dyreværnsloven. Med den plads, katten har i samfundet, er det naturligt, at hensynet til den – og menneskets ansvar – er direkte præciseret i loven.

Behandling af katte m.v., herunder sundhed og pleje af kattehold

2. Der bør med hjemmel i dyreværnslovens § 11 fastsættes specifikke regler om behandling af katte, herunder om sundhed og pleje af kattehold, og mere tidssvarende regler end de i 1984